ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 16.07.2015

На 16.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мчк Йоан Търновски

Житие на Св. мчк Йоан Търновски

1607 – ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИК ЙОАН ТЪРНОВСКИ >Житие на Св. мчк Йоан Търновски

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 15.07.2015

На 15.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мчци Кирик и Юлита

Житие на Св.мчци Кирик и Юлита

1507 – ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИЦИ КИРИК И ЮЛИТА >Житие на Св.мчци Кирик и Юлита

ПОДГОТОВКА ЗА ХРАМОВИЯ ПРАЗНИК

“ЗАЩО СИ ТУК, ИЛИЯ?”

След по-малко от седмица ще честваме Илинден – храмовия празник на църквата „Св. пророк Илия” (гр. София, кв. „Дружба” 2) и на Православното братство при храма. Вече започна почистването и предстои украсяването на храмовото пространство и кухнята, и като подарък получихме дарение – прекрасен огромен комплекс от шкафове от човек с дърводелски цех.

Аз прегледах историята за живота на пророка. Илия значи крепост. Животът му е изключителен и героичен, посветен на това да върне вярата на израелтяните към Бога, преживял удивителни чудеса и невероятен триумф над езическите жреци. И след всичко това – отново подгонен. И вече уморен пожелава да си отиде от света. И точно този момент ми

направи силно впечатление. На планината, където е призован да се яви, пред него минават буря, земетръс, огън – и се казва, че не в тях е Господ, а в лъх от тих вятър и въпросът: *“Защо си тук, Илия?”* След обяснението, че всички пророци са избити и него гонят, получава отговора, че още ще върви и още има много да върши и че все пак Господ си е заделил 7 000 мъже, които не са се поклонили на идолите.

“Защо си тук, Илия?” – задавам си и аз подобен въпрос, но за мен отговорът му предстои …

Автор: Вера Павлова

ДЕЦАТА ОТ НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ПРИ ХРАМ „СВ. ПРОРОК ИЛИЯ” СЕ ПОДГОТВЯТ ЗА ПРАЗНИЧЕН КОНЦЕРТ

Тази неделя на 12.07.2015 г. след св. Литургия с децата от Неделното училище се проведе подготовка за предстоящият концерт на 19.07.2015 г. от 11:00 ч., във връзка с 20 годишнината от освещаването на храма. Децата разглеждаха икона на светеца, запознаха се с житието му, учиха стихотворения, пяха песни. С вълнение и радост те слушаха за чудесата и вярата на светият пророк, как той бил грабнат жив на небето и за бъдещото му идване при Второто пришествие, когато злото ще бъде унищожено напълно и ще се настане *„ново небе и нова земя*”.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 14.07.2015

На 14.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. ап. Акила

Житие на Св. ап. Акила

1407 – В ПАМЕТ НА СВЕТИ АПОСТОЛ > на Св. ап. Акила

---

20 ГОДИШНИНА И ХРАМОВ ПРАЗНИК

ХРАМ-СВ.-ПРОРОК-ИЛИЯ-2

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 13.07.2015

На 13.07.2015 отбелязваме:

Събор на св. архангел Гавриил

1307 – СЪБОР НА СВЕТИ АРХАНГЕЛ ГАВРИИЛ >Събор на св. архангел Гавриил

ИЗЛЕЗЕ НОВИЯ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 198**, на Енорийски лист "**Благовестие**". Може да го намерите по-долу*

Енорийски лист – Благовестие, брой 198

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 12.07.2015

На 12.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. Прокъл и Ираклий

Житие на Св. вмчца Евфимия Всехвална

1207 – ЖИТИЕ НА СВЕТИ МЪЧЕНИЦИ ПРОКЪЛ И ИЛАРИЙ

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 11.07.2015

На 11.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. вмчца Евфимия Всехвална

Житие на Св. вмчца Евфимия Всехвална

1107 – ЖИТИЕ НА СВЕТА ВЕЛИКОМЪЧЕНИЦА ЕВФИМИЯ ВСЕХВАЛНА >Житие на Св. вмчца Евфимия Всехвална

КОГА ДА СЕ КАРАМЕ НА ДЕТЕТО И КОГА ДА ГО ХВАЛИМ

Родителите трябва много да внимават да не се карат на децата си вечер, защото вечерта децата няма по какъв начин да разсеят огорчението си и чернотата на нощта го прави още по-черно. Започват да мислят как да отвърнат, търсят различни решения, намесва се също и дяволът, и така може да стигнат до отчаяние. През деня дори и детето да си каже: “Ще направя това и това”, после ще излезе навън, ще се унесе в игра и така ще се разсее огорчението му.

– Отче, боят помага ли за поправянето на децата?

– Колкото е възможно, нека родителите го избягват. Нека се опитват с добро и с търпение да дадат на детето да разбере, че това, което прави, не е правилно. Само когато детето е малко и не разбира, че това, което иска да направи е опасно, получава полза, ако изяде някоя плесница, за да внимава следващия път. Страхът да не би пак да изяде шамар, се превръща в спирачка и го пази. Когато аз бях малък, получавах по-голяма полза от майка ми, отколкото от баща ми. И двамата ме обичаха и ми мислеха доброто. Всеки от тях обаче ме възпитаваше по своя си начин. Баща ми беше строг. Когато като деца направехме някоя беля, ни раздаваше плесници. Мен ме болеше малко от боя, укротявах се за известно време, но когато болката отминеше, забравях и болката, и съветите му. Не че баща ми не ме обичаше – от обич ме биеше. Спомням си веднъж – бях на три години, когато ми удари такъв шамар, че ме хвърли на другия край! Какво беше станало? До нашата къща имаше една изоставена къща. Собствениците ѝ бяха заминали за Америка и тя беше запустяла. В двора имаше една смокиня, чиито клони излизаха на пътя. Беше лято и беше родила много смокини. Както си играех с другите деца, дойде един съсед и ме повдигна, за да му откъсна няколко смокини, защото не можеше сам да ги достигне. Откъснах му пет-шест и ми даде две от тях. Когато баща ми научи това, много се разгневи. Удари ми един шамар!... Аз се разплаках. Майка ми, която беше отстрани, се обърна и му каза: “Защо биеш детето? Какво знае то? Малко дете е. Как можеш да го слушаш да плаче?” “Ако се беше разплакал тогава, когато оня го е вдигнал да къса смокините, нямаше да плаче сега, каза баща ми. Но явно и той е искал да си хапне смокини. Нека си поплаче сега”. Къде ти да се осмеля да го направя отново! Майка ми също виждаше белите ми и се притесняваше, но имаше душевно благородство. Когато правех някоя беля, обръщаше главата си на другата страна и се правеше, че не ме вижда, за да не ме смути. Обаче на мен това нейно държание ми разкъсваше сърцето. “Гледай, казвах си, аз направих такава беля, а майка ми не само че не ме бие, но се прави, че не ме вижда! Повече няма да го правя! Как да я огорча отново?” По този начин ползата от държанието на майка ми беше по-голяма,

отколкото ако ми удряше плесница. И аз обаче не злоупотребявах с това, казвайки си: “А, сега не ме гледа, нека направя по-голяма пакост”. Докато баща ми, щом направех нещо, так, шамар. Виждате ли, и двамата ме обичаха, но това, което повече ме изправяше, беше благородното държание на майка ми.

– Но някои деца, отче, са много непослушни; викат, тичат, правят бели. Как родителите да избегнат боя?

– Виж, децата нямат вина. За да пораснат по естествен начин, децата имат нужда от двор, за да могат да играят. Сега горките са затворени в апартаментите и това ги потиска. Не могат свободно да тичат, да играят, да се радват. Родителите не бива да се притесняват, когато детето е палаво. Едно палаво дете има сили в себе си и може да постигне голям успех в живота си, ако ги използва.

Автор: Св. Паисий Светогорец

Източник: За семейния живот – Слова, том 4